

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU

Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-4027/2025-15

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sucu toga suda Goranu Felji, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Miroslava Sokača, OIB: 34143370239, iz Strmca Stubičkog, Strmec Stubički 198A, zastupanog po punomoćnici Zrinki Prlić, odvjetnici u Zagrebu, protiv tuženika Hrvatska poštanska banka d.d, OIB: 87939104217, iz Zagreba, Jurišićeva ulica 4, zastupanog po punomoćnici Andreji Šeši, odvjetnici u Zagrebu, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 04. rujna 2026., u prisutnosti tužitelja osobno, punomoćnice tužitelja Mateje Kolenda, odvjetničke vježbenice kod odvjetnice Zrinke Prlić i punomoćnice tuženika odvjetnice Andreje Šeše, dana 30. rujna 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se ništetnom odredba članka 5.1. Ugovora kreditu broj 311554 sklopljenog 14. rujna 2006. između tužitelja Miroslava Sokača iz Strmca Stubičkog, Strmec Stubički 198 A, OIB: 34143370239, i pravnog prednika tuženika Hrvatska poštanska banka d.d., Zagreb, Jurišićeva ulica 4, OIB: 87939104217, kojom je ugovoreno da se tužitelj obvezuje platiti tuženiku administrativnu naknadu u visini od 3,00% od iznosa kredita, a koja glasi: „Administrativna naknada: 3,00% (slovima: triposto) jednokratno na iznos odobrenog kredita.“.

II. Nalaže se tuženiku Hrvatska poštanska banka d.d, OIB: 87939104217, isplatiti tužitelju Miroslavu Sokaču, OIB: 34143370239, iznos od 428,01 eura zajedno s pripadajućom zateznom kamatom počevši od 21. rujna 2006. po stopi na osnovi čl. 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate do 31. prosinca 2007. godine, a od 1. siječnja 2008. godine po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila posljednjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena od dana dospijeca svakog pojedinog potraživanja do dana 31. srpnja 2015. godine, a za razdoblje od 1. kolovoza 2015. godine do 31. prosinca 2022., po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunato za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, koju kamatnu stopu utvrđuje Hrvatska narodna banka, od 01. siječnja 2023. do 31. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje

posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 01. siječnja 2024. do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem za tri postotna poena referentne stope, koja je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku Hrvatska poštanska banka d.d. OIB: 87939104217, naknaditi tužitelju Miroslavu Sokaču, OIB: 34143370239, trošak parničnog u iznosu od 586,55 eura sa zateznom kamatom tekućom od 30. rujna 2026. do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem za tri postotna poena referentne stope, koja je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi od 12. lipnja 2025. navodi kako je tužitelj kao korisnik kredita sklopio sa prednikom tuženika Ugovor o kreditu broj 311554 dana 14. rujna 2006. u iznosu od 23.000,00 CHF u kunsjoj protuvrijednosti po kupovnom tečaju za devize tuženika važećem na dan korištenja kredita s rokom otplate od 25 godina i promjenjivom kamatnom stopom. Također navodi da je tuženik nepošteno i nezakonito primjenjivao ugovornu odredbu čl. 5.1. predmetnog Ugovora o kreditu o tzv. ulaznoj naknadi, na koji način je doveo tužitelja u neravnopravan položaj u kojem isti nije mogao utjecati na sadržaj unaprijed pripremljenih ugovora, odnosno o kojem se nije pojedinačno pregovaralo s tužiteljem. Navodi da je tuženik tužitelju uslijed navedenog obračunao i od tužitelja naplatio jednokratnu naknadu za obradu kredita u iznosu od 3.224,81 kn, odnosno 428,01 eura. Slijedom navedenog, tužitelj predlaže utvrditi ništetnom odredbu članka 5.1. Ugovora kreditu broj 311554 sklopljenog 14. rujna 2006. između tužitelja Miroslava Sokača iz Strmca Stubičkog, Strmec Stubički 198 A, OIB: 34143370239, i pravnog prednika tuženika Hrvatska poštanska banka d.d., Zagreb, Jurišićeva ulica 4, OIB: 87939104217, kojom je ugovoreno da se tužitelj obvezuje platiti tuženiku administrativnu naknadu u visini od 3,00% od iznosa kredita, a koja glasi: „Administrativna naknada: 3,00% (slovima: tripsto) jednokratno na iznos odobrenog kredita.“, te potražuje od tuženika isplatu iznosa od 428,01 eura zajedno s pripadajućom zateznom kamatom počevši od 21. rujna 2006. do isplate uz pripadajući parnični trošak sa zateznom kamatom od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate.

2. Tuženik je podnio odgovor na tužbu u kojem je osporio tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti te je u bitnom istaknuo da je ugovorna odredba o naknadi za obradu kreditnog zahtjeva valjana ugovorena, te da je jasno razumljiva i lako uočljiva. Također navodi da je tuženik u cijelosti informirao tužitelja o njegovoj obvezi na plaćanje naknade za obradu kredita i o istoj je bio upoznat tijekom pregovora oko ugovaranja predmetnog Ugovora o kreditu, te su mu informacije o istoj bile dostupne. Navodi da navedena ugovorna odredba ne uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama među strankama. Oспорava potrošačko svojstvo tužitelja. Ističe i prigovor zastare te

prigovara vrijednosti predmeta spora kao previsoko postavljenog. Stoga predlaže sudu odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti uz naknadu troška parničnog postupka tuženiku sa zateznom kamatom tekućom od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate.

3. Tijekom postupka, sud je izvršio uvid u svu spisu priloženu dokumentaciju: presliku kartice prometa po kreditu (list 6-25), presliku dopisa tuženika od 09. travnja 2025. (list 26), presliku povijesnog izvotka iz sudskog registra (list 27-169), presliku Ugovora o kreditu broj 311554 od 14. rujna 2006. (list 171-181),. Sud je također proveo dokaz saslušanjem tužitelja (list 399-400).

4. Sud nije proveo dokaz financijskim vještačenjem s obzirom da je tužitelj od navedenog dokaznog prijedloga odustao na ročištu od 03. travnja 2026., s obzirom da je tuženik učinio nespornom visinu tužbenog zahtjeva.

5. U odnosu na prigovor tuženika na previsoko postavljen VPS valja napomenuti da je na sastanku predsjednika Građanskih odjela županijskih sudova i Građanskog odjela VS RH održanog 23. travnja 2026. usvojen zaključak da u slučaju postojanja deklaratornog i kondemnatornog zahtjeva u kojem osnovanost kondemnatornog zahtjeva ovisi o osnovanosti deklaratornog zahtjeva vrijednost predmeta spora određuje se prema vrijednosti kondemnatornog zahtjeva. Stoga je sud prigovor tuženika ocijenio osnovanim i VPS odredio po kondemnatornom dijelu tužbenog zahtjeva, odnosno 428,01 eura.

6. Tužbeni zahtjev je osnovan.

7. Između stranaka nije sporno da su stranke, i to tužitelj kao korisnik kredita i tuženik kao kreditor, sklopili Ugovor o kreditu broj 311554 dana 14. rujna 2006. na iznos od 23.000,00 CHF u kunsjoj protuvrijednosti po kupovnom tečaju za devize tuženika važećem na dan korištenja kredita (članak 1. Ugovora), s rokom otplate od 25 godina (članak 3. Ugovora), te činjenicu da je od tužitelja dana 20. rujna 2006. naplaćen iznos od 3.224,81 kuna, odnosno 428,01 eura na ime jednokratne naknade za obradu kredita, pa se navedeno neće posebno obrazlagati.

8. Sporno je, je li odredba članka 5.1. predmetnog ugovora o kreditu koja glasi: "3,00% (slovima: triposto) jednokratno na iznos odobrenog kredita." nepoštena i ništetna te je li tužitelju neosnovano naplaćena predmetna naknada u iznosu od 428,01 eura, kao i pitanje zastare te potrošačkog svojstva tužitelja.

9. U odnosu na ugovorenu odredbu iz članka 5.1. predmetnog ugovora o kreditu koji se odnosi na činjenicu da se realizacija kredita može izvršiti samo uz tzv. ulaznu naknadu za obradu kredita, valja istaknuti da je odredbom čl. 269. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05. i 41/08., dalje ZOO) propisano je da je objekt ugovorne obveze činidba koja se može sastojati u davanju, činjenju, propuštanju ili trpljenju te da činidba mora biti moguća, dopuštena i određena, odnosno odrediva, dok je odredbom čl. 270. st. 1. ZOO-a propisano da kad je činidba nemoguća, nedopuštena, neodređena ili neodrediva, ugovor je ništetan.

10. Odredbom čl. 81. st. 1 Zakon o zaštiti potrošača (Narodne novine broj 96/03 dalje - ZZP), važećim u vrijeme sklapanja konkretnog Ugovora o kreditu, propisano je da se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom

ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, dok je u st. 2 propisano da se smatra da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca, dok je u st. 3. propisano da činjenica da se o pojedinim aspektima neke ugovorne odredbe, odnosno o pojedinoj ugovornoj odredbi pojedinačno pregovaralo ne utječe na mogućnost da se ostale odredbe tog ugovora ocijene nepoštenima, ako cjelokupna ocjena ugovora ukazuje na to da se radi o unaprijed formuliranom standardnom ugovoru trgovca, dok je u st. 4 propisano ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed sastavljenom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati.

11. Odredbom čl. 84 ZZP propisano je da nije dopušteno ocjenjivati jesu li poštene ugovorne odredbe o predmetu ugovora i cijeni ako su te odredbe jasne, lako razumljive i lako uočljive, iz čega proizlazi da su nepoštene one odredbe ugovora koje su nejasne, koje nisu lako razumljive i koje nisu uočljive te je odredbom čl. 87 st. 1 ZZP propisano da je nepoštena ugovorna odredba ništava.

12. Tuženik u ovom postupku nije dokazao da se o odredbi čl. 5.1. predmetnog ugovora prilikom sklapanja predmetnog ugovora pojedinačno pregovaralo o toj spornoj odredbi, te da je odredba bila točno određena, odnosno određiva.

13. Naime, iz navedene odredbe proizlazi da se u konkretnom slučaju radi o tipičnom formulacijskom obrascu ugovora, unaprijed sročenom i priređenom od strane banke, koji korisnik kredita može ili potpisati ili ne. Isti ugovor sadrži odredbu prema kojoj se korisnik kredita obvezuje da mora platiti naknadu za obradu kredita prilikom realizacije kredita, međutim u ugovoru nije navedeno od čega se ista sastoji. S obzirom na navedeno jasno je da se o odredbama akata kreditora koji reguliraju materiju kreditiranja, a koji su sadržani u samom ugovoru po prirodi stvari ni ne može pojedinačno pregovarati, pa je logično da se nije moglo pojedinačno pregovarati niti o spornoj odredbi ugovora.

14. Također navedeno proizlazi i iz iskaza tužitelja, kojeg je sud u cijelosti ocijenio kao uvjerljiv, iskren, životan i logičan, u kojem navodi da su mu djelatnici tuženika spomenuli odredbu o tzv. ulaznoj naknadi, ali nisu objasnili od čega se točno ista sastoji te o navedenoj odredbi nije mogao pregovarati jer je tako odredio prednik tuženika i bio je princip "uzmi ili ostavi". Također navodi da je ugovor o kreditu formirao djelatnik prednika tuženika.

15. Budući da je u ovom postupku utvrđeno da je sporna odredba čl. 5.1. predmetnog Ugovora o kreditu nije određena, a niti određiva, niti je o istoj tužitelj mogao pregovarati s tuženikom, to je ista u smislu odredbe čl. 270. st. 1. ZOO-a ništava. Po pravnom shvaćanju ovog suda sporna ugovorna odredba je zaista prouzročila značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana i to na štetu tužitelja kao potrošača te je kao takva nepoštena, a time i ništava i u smislu odredbe čl. 87. st.1. ZZP. Bitno je i istaknuti, da je unašanjem spornog dijela odredbe u ugovor, na način kako je to učinjeno i naplatom ovakve ulazne naknade tužitelj financijski oštećen jer je tuženik povrijedio zakon na njegovu štetu.

16. Slijedom svega navedenog, sud je prihvatio tužbeni zahtjev kao pod točkom I. izreke presude i utvrdio ništetnom odredbu 5.1. predmetnog Ugovora o kreditu. Ovdje treba ukazati i na stajalište prihvaćeno na sastanku predsjednika Građanskih odjela županijskih sudova i Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanog 5. studenoga 2020. broj Su IV – 308/2020 gdje je dan odgovor na pitanje: „Je li ništetna ugovorna odredba iz ugovora o kreditu kojom je ugovoreno pravo banke na naknadu za prijevremenu otplatu kredita u smislu odredbe čl. 49. Zakona o zaštiti potrošača?“ Ugovorna odredba iz ugovora o kreditu kojim je ugovoreno pravo banke na naknadu za prijevremenu otplatu kredita u smislu odredbe čl. 49. Zakona o zaštiti potrošača može biti utvrđena ništetnom, ako se o toj odredbi nije pregovaralo.“ Iako se ovdje ne radi o naknadi za prijevremenu otplatu kredita već naknadi za obradu kredita, po mišljenju suda, prethodno navedeno stajalište Građanskog odjela Županijskih sudova i Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske se može analogno primijeniti i na naknadu za obradu kredita.

17. U odnosu na tužnikovu tvrdnju da predmetni kredit nema potrošačko svojstvo te da tužitelj nije potrošač i da je tužitelj dužan dokazati suprotno valja navesti da sama paušalna tvrdnja tuženika da tome nije tako nije dovoljna da takav navod iz samog ugovora pobije, a teret dokaza da tužitelj nije potrošač je na tuženiku, a kako to proizlazi iz odluke Vrhovnog suda RH poslovni broj: Rev 18/2018 od 26. svibnja 2020., što tuženik nije dokazao. Također, iz iskaza tužitelja proizlazi da je kredit u cijelosti iskorišten za uređenje kuće koju je koristio isključivo u privatne, a ne u poslovne svrhe, te istu nije iznajmljivao, niti davao u zakup, nije imao otvoren obrt. Stoga je tužnikov prigovor otklonjen kao neosnovan.

18. U odnosu na prigovor zastare tuženiku se ukazuje na pravno shvaćanje s prve sjednice Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske (1/20) održane 30. siječnja 2020. : "Zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primile na temelju ništetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz članka 323. stavak 1. ZOO/05 (članak 104. stavak 1. ZOO/91) kao posljedice utvrđenja ništetnosti ugovora, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora." Isto je stajalište potvrđeno je na prvoj sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske (1/22) održanoj 31. siječnja 2022. broj: Su-IV-33/2022-2. Stoga je sud prigovor zastare tuženika ocijenio neosnovanim.

19. Visina tužbenog zahtjeva utvrđena je uvidom u dopis tuženika od 09. travnja 2025. (list 26) u kojoj je navedeno da je tužitelju dana 20. rujna 2006. naplaćena administrativna naknada u iznosu od 3.224,81 kuna (428,01 eura), a koju činjenicu je i tuženik učinio nespornom na ročištu od 03. travnja 2006., pa je stoga i sud visinu tužbenog zahtjeva utvrdio u navedenom iznosu, odnosno u iznosu od 428,01 eura.

20. Sukladno odredbi čl. 323. st. 1. ZOO, u slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna je vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takvog ugovora, a ako to nije moguće ili se narav onoga što je ispunjeno protivi vraćanju, ima se dati odgovarajuća naknada u novcu, prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, ako zakon što drugo ne određuje. Nadalje, sukladno odredbi čl. 323. st. 2. ZOO, ugovaratelj koji je kriv za sklapanje ništetnog ugovora odgovoran je svome suugovaratelju za štetu koju trpi zbog ništetnosti ugovora ako ovaj nije znao ili prema okolnostima nije morao znati za postojanje uzroka ništetnosti. U konkretnoj situaciji,

tuženik je na temelju ništetne ugovorne odredbe ostvario korist u vidu plaćanja veće naknade za obradu kredita. Stoga je tuženik u obvezi platiti tužitelju na ime plaćene naknade za obradu kredita u iznosu od 428,01 eura zbog ništetne ugovorne odredbe predmetnog Ugovora o kreditu u smislu odredbe čl. 1111. st. 1. ZOO. Posljedica ništetnosti nepoštenih ugovornih odredbi je vraćanje preplaćenih iznosa sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama sukladno čl. 1115. ZOO-a od dana stjecanja do isplate.

21. Slijedom navedenog, sud je prihvatio tužbeni zahtjev tužitelja kojim zahtijeva da mu tuženik na ime plaćene naknade za obradu kredita isplati iznos od 428,01 eura sa zateznom kamatom od dana nakon dana plaćanja iste, odnosno od 21. rujna 2006., do isplate te je primjenom odredbi čl. 1111. i 1115. ZOO-a odlučeno kao pod točkom I. i II., izreke ove presude.

22. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbama čl. 151., 154. st. 1. i 155. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 - Odluka USRH, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23 - u daljnjem tekstu: ZPP). Sud je tužitelju priznao trošak u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, ("Narodne novine" br. 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, 126/22, 138/23 dalje: Tarifa) prema vrijednosti predmeta spora u vrijeme poduzimanja svake radnje te troškovnikom. Trošak se odnosi na sastav tužbe od 12. lipnja 2025. sukladno Tbr 7.1. Tarife u iznosu od 50 bodova, za sastav podneska od 28. listopada 2025. sukladno Tbr. 8.1. Tarife u iznosu od 50 bodova, te za sudjelovanje na ročištima od 03. travnja i 04. rujna 2026., sukladno Tbr. 9.1. Tarife u iznosu od 2x50 bodova, što ukupno iznosi 200 bodova. Obzirom na vrijednost boda od 2,00 eura sukladno Tbr. 54 Tarife navedeni trošak tužitelja iznosi 400,00 eura što uvećano za 25% PDV-a sukladno Tbr. 46 Tarife iznosi 500,00 eura. Tužitelju je valjalo priznati trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 26,55 eura i na presudu u iznosu od 60,00 eura, odmjerenu sukladno Zakonu o sudskim pristojbama i Tarifi sudskih pristojbi pa ukupno dosuđeni trošak tužitelja iznosi 586,55 eura, kako je i odlučeno pod točkom III. izreke ove presude.

23. Sud nije prihvatio zahtjev tužitelja za naknadom troška za sastav podneska od 10. rujna 2025. s obzirom da isti nije bio potreban za vođenje ovog postupka, te za sudjelovanje na ročištu za objavu presude obzirom isto nije potrebno za vođenje parnice (čl. 155. st. 1. ZPP-a) te obzirom da se presuda po objavi ističe na internetskoj stranici e-oglasna ploča suda te je uredno pozvane stranke mogu preuzeti i neposredno u sudu (čl. 335. st. 9. i 10. ZPP-a).

U Zagrebu 30. rujna 2026.

Sudac:
Goran Felja

GORAN FELJA

Elektronički potpisano: 30.09.2026T09:48:07 (UTC:2026-09-30T07:48:07Z)

Provjera: <https://epotpis.rdd.hr/provjera>

Broj zapisa: f2cd8ef5-c7db-4dfe-9a7c-02923734e7ca

Općinski građanski sud u Zagrebu

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana, a koji rok se računa:

- od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira je li na isto pristupila, odnosno
- od dana primitka prijepisa presude, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje.

Žalba se podnosi pisano, u četiri istovjetna primjerka, putem ovog suda Županijskom sudu.

DNA:

1. Tužitelju po pun. uz rješenje o pristojbi na presudu u iznosu od 60,00 eura
2. Tuženiku po pun.

Broj zapisa: **9-3088d-de700**

Kontrolni broj: **02e1a-09c79-b0fbe**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.